

součást RVP) pro úspěšné naplnění stanovených cílů vzdělávání a dosažení plánovaného profilu absolventa.

V tabulce je uveden vývoj hodnocení souladu závazně předepsaných oblastí ŠVP OV s RVP v navštívených středních školách.

Tabulka 20 Soulad oblastí ŠVP s příslušnými RVP ve středním odborném vzdělávání (údaje v %)

Oblast ŠVP	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Trendy
Profil absolventa	88,8	92,0	88,2	-
Charakteristika ŠVP	54,2	72,8	63,7	-
Učební plán	67,3	79,3	77,1	-
Rozpracování obsahu vzdělávání v RVP do ŠVP	82,1	62,4	85,8	+
Učební osnovy	68,3	82,6	73,1	-
Popis zajištění výuky	87,4	83,1	87,8	+
Spolupráce s partnery	91,1	87,3	93,7	+

Ve školním roce 2011/2012 ČŠI provedla celkem 1 142 posouzení souladu ŠVP s příslušným RVP OV ve 200 oborech vzdělání. K nejslabším stránkám zpracovaných ŠVP patřily zabezpečení výuky žáků se zdravotním znevýhodněním (nesoulad 14,5 %), vzdělávací obsah – učivo (nesoulad 14,4 %), přehled rozpracování obsahu vzdělávání v RVP do ŠVP (nesoulad 14,2 %) a způsoby a kritéria hodnocení žáků (nesoulad 13,9 %). Naopak velmi dobře zpracované mají školy kromě formálních identifikačních údajů také uplatnění absolventa v praxi (nesoulad 1,2 %), popis celkového pojetí vzdělávání v ŠVP (nesoulad 2 %), popis cílů a didaktického pojetí předmětů v učebních osnovách (nesoulad 2,6 %) a popis metod a forem výuky preferovaných v předmětech (nesoulad 4,9 %). Poměrně významný rozdíl v hodnocení oblasti vzdělávacích strategií na úrovni školy (nesoulad 10,9 %) a na úrovni jednotlivých předmětů (nesoulad 4,9 %) naznačuje, že některé školy při tvorbě ŠVP začínaly od učebních osnov jednotlivých předmětů, takže vzdělávací strategie stanovené pro daný obor vzdělání dopracovávaly dodatečně, případně je zcela vynechaly, protože po zpracování učebních osnov již bylo jejich definování ryze formální.

3.3.4 Podpora žáků učitelem

Vzdělávání žáků bylo propojeno s praxí a životními situacemi v 83,3 % sledovaných hodin. Většina (96,9 %) výuky byla obsahově správná. Vhodnou pobídkou ve výuce CJ byly stáže nebo výměnné pobyty, možnost získání prestižních certifikátů. Nejčastější motivací ve středních školách byla nabídka přípravy na VŠ s výhledem možnosti úspěchu v přijímacím řízení ke studiu na vybrané vysoké škole. Celkem 79 % učitelů poskytovalo žákům objektivní hodnocení, průběžnou zpětnou vazbu a efektivně pracovali s chybou jako nedílnou součástí procesu učení.

Z vyučovacích **metod** bylo ve středních školách učiteli preferováno vysvětlování a výklad (94,5 %), následoval rozhovor se žáky (73,5 %) a práce s textem (60,5 %). Aktivizující metody (58,9 %) byly upřednostňovány před metodami komplexními (21,7 %).

Ve většině hospitovaných hodin učitelé preferovali **formu** hromadné (frontální) výuky (89,9 %), doplněnou o samostatnou práci žáků, případně individualizovanou výuku (57,8 %). Skupinová a kooperativní výuka žáků byla zastoupena v menší míře (27,5 %).

Ve výuce hodnotili inspektoři **třídní klima** (viz tabulková část, tabulka B 18b). Příznivá atmosféra pro vzdělávání byla zjištěna v 90,6 % hospitovaných hodin. V téměř 65 % hodin